

Bánfai Edina
joghallgató (PTE-ÁJK), az ÓNSz civilisztikai tagozatának tagja

A terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem

I. Bevezető gondolatok

A terrorizmus elleni küzdelem napjaink egyik legsürgetőbb biztonságpolitikai kérdésévé vált. Annak ellenére, hogy a 2011. szeptember 11-i terrortámadások óta melyek azóta a terrorcselekmények szimbólumaivá váltak- egy szemléletváltás volt megfigyelhető mind nemzetközi mind pedig hazai szinten, még mindig szinte napi szinten lehet olvasni az újabbnál újabb terrortámadásokról. Márciusban a tuniszi túszedráma sokkolta a tömegeket, áprilisban Kenyában követelt újabb áldozatokat a terrorizmus, miközben az Iszlám Állam nevű dzsihadista szervezet az Egyesült Államok felperzselését és a 2001. szeptember 11-i támadásokhoz hasonló cselekmény elkövetését ígérte egy videóban, csakhogy néhányat említsek a közelmúlt és a lehetséges jövőbeli terrortámadások közül.¹⁶⁵ Ezek az események újra és újra rámutatnak arra, hogy a korábbinál hatékonyabb fellépés szükséges a terrorizmus ellen. Felmerül az államok közti hatékonyabb együttműködés igénye és az a kérdés is, hogy vajon a jogállami garanciák maradéktalan betartásával fel lehet-e venni a harcot a klasszikus bűncselekményektől eltérő, új formákat öltő terrorizmussal szemben?

---

¹⁶⁵ <http://hvg.hu/cimke/terrortamadas> (2015. 06. 07.)

A már bekövetkezett terrorcselekmény után az állam rendkívül nehéz helyzetbe kerül, mert választania kell.¹⁶⁶ Tétlen marad és nem hagyja, hogy a terrorizmus kiprovokálja az ellene való fellépést vagy válaszcsepással reagál. Az előbbivel az a probléma, hogy azt közvetíti a társadalom tagjai felé, hogy az állam nem képes megvédeni őket, így annak hatalma és az azon alapuló hagyományos berendezkedés értelmetlenné válik¹⁶⁷, míg az utóbbi esetben egy spirál generálódik, ahol egymást váltják a terroristák és az állam válaszreakciói, amiből a kilépés egyet jelentene a meghátrálással, a kudarccal. Elképzelhető megoldás lehetne, hogy az állam enged a terroristák – egy liberális, demokratikus alapokon nyugvó jogállam számára még teljesíthető - követeléseinek pl. foglyok kiadása, elejét véve ezzel a további fenyegetéseknek, de ne legyenek illúzióink. A terroristák nem érnék be ennyivel, hiszen ha legitim eszközökkel lehetséges lenne elérniük a céljaikat, akkor egyáltalán nem is lenne szükségük az elkövetett terrorcselekményeknek köszönhetően kialakuló helyzetekre.

Mindezek miatt belátható, hogy a terrorizmus ellen hatékonyan fellépni csak akkor lehetséges, ha sikerül a terrortámadásokat elhárítani. Ennek egyik lehetséges módja lehet, ha idejében sikerül tudomást szerezni a terrortámadást elkövetni készülő terroristák kilétéről, a támadás idejéről, módjáról stb. és sikerül még idejében „megfékezni” az akciót. Ehhez azonban jelentős anyagi háttérre van szükség, ami nem mindig áll rendelkezésre vagy legalábbis nem olyan mértékben, mint a terrorista szervezeteknek, melyek bűncselekményekből származó forrásai kiapadhatatlannak tűnnek az állami költségvetésből működő, a terrorelhárításban bármilyen formában részt vevő állami szervek rendelkezésére álló pénzeszközökkel szemben, de még a nemzetközi szinten rendelkezésre álló pénzekkel szemben is. A terrorizmus elleni küzdelemben tehát még ennél is visszább kell nyúlni egészen a gyökerekig, egészen addig, amíg nyilvánvalóvá nem válik, hogy ha egy terrorszervezet nem jutna elegendő anyagi forrásokhoz, el sem jutna addig a pontig, hogy egy terrorcselekmény kivitelezésének reális esélye elképzelhetővé, elérhetővé váljon számára.

Dolgozatomban a terrorizmus elleni küzdelemben a terrorizmus finanszírozása elleni harc fontosságát szeretném hangsúlyozni rávilágítva arra, hogy ha hatékonyan sikerül fellépni az offshore cégek ellen, akkor a terrorista szervezeteket is sikerülhet elválasztani fő bevételi

---

¹⁶⁶ *Korinek László: A terrorizmus.* In: Emlékkönyv Vargha László egyetemi tanár születésének 90. évfordulójára (szerk. Fenyvesi Csaba, Herke Csongor) PTE ÁJK, Pécs 2003.

¹⁶⁷ *Vajda Viktor – Rada Mátyás: A terrorizmus elleni küzdelem, avagy a 22-es csapdája.* In: A XXIX. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Állam-és Jogtudományi szekciójának díjnyertes dolgozatai II. (szerk. Király Miklós-Varga István) ELTE Eötvös Kiadó, Budapest 2011.

forrásaik jelentős részétől, hiszen a terrorcselekmények elkövetéséhez szükséges anyagi eszközök jelentős hányada a pénzmosásnak köszönhetően áll a terroristák rendelkezésére, a pénzmosás legfőbb eszközei pedig az offshore cégek.¹⁶⁸

II. A terrorizmus, terrorcselekmények fogalma

Mielőtt a terrorizmus elleni küzdelemre, illetve a terrorizmus finanszírozása elleni harcra térnék első lépésként szükségesnek tartom a terrorizmus fogalmával való foglalkozást rávilágítva a fogalomalkotás nehézségeire és az elért eredményekre. Téve mindezt az azokhoz vezető hosszú utak bemutatása és az egyes definíciók közötti esetleges ellentmondások feloldása nélkül. A cél mindössze annyi, hogy tisztában legyünk azzal, melyek azok a cselekmények melyeket terrorcselekményeknek tekintünk, és hogy mit nevezünk terrorizmusnak, hogy ezáltal az is világos legyen, hogy mely cselekmények, tevékenységek finanszírozása ellen szükséges a fellépés.

1. A fogalomalkotás nehézségei

A terrorizmus fogalmának meghatározásakor mindenekelőtt különbséget kell tenni terrorizmus és terrorcselekmény között, mert a terrorizmusnak a terrorcselekmény pusztán csak immanens eleme, a terrorizmus jóval több a pusztán büntető anyagi jogi kategóriánál. Tekintve, hogy a terrorizmus több oldalról is megközelíthető a fogalom meghatározás eredménye is attól függően változik, hogy a büntetőjog-tudomány, a kriminológia vagy a politika tudományának segítségével próbáljuk-e megalkotni a definíciót.¹⁶⁹ Az évtizedek során rengeteg olyan definíció született, melyek az idő múlásával meghaladottá váltak. Az eszközök folyamatos bővülése, a minden erkölcsi alapot nélkülöző támadások még inkább azokat látszanak igazolni, akik eddig

---

¹⁶⁸ *Brother Layman*: Az offshore halála. HVG-ORAC Kiadó, Budapest 2010. 21. o.

¹⁶⁹ *Bartkó Róbert*: A terrorizmus elleni küzdelem kriminálpolitikai kérdései. http://www.sze.hu/~smuk/DoktoriIskola/Fokozatszerzes/BartkoR/PhD%20disszertacio/Bartko%20R_20110426.pdf (2015. 06. 07.)

is úgy vélték, hogy a terrorizmus egzakt meghatározása lehetetlen. A kérdésre, hogy minek köszönhető ez a bizonytalanság Charles Townshend így fogalmazta meg a választ: annak, hogy „egyetlen személy vagy csoport sem nevezte magát önként terroristának”, ezért a megnevezést mások – mindenekelőtt az általuk megtámadott kormányok - ragasztják rájuk. Az Egyesült Államok a terrorizmus mibenlétére a következő meghatározást adta: „az erőszak kiszámított alkalmazása vagy erőszakkal való fenyegetés a félelem felkeltésének, a kormányzat és a társadalom megzsarolásának, illetve megfélemlítésének céljából”. A brit kormány definíciója alapján a terrorizmus „személyek vagy anyagi javak elleni súlyos erőszak alkalmazása vagy azzal való fenyegetés valamely politikai, vallási vagy ideológiai cél elérése érdekében”.¹⁷⁰ Ezeket a meghatározásokat azonban nehéz konkrét vádpontokká alakítani, ezért a hatalom terroristának bélyegez bizonyos szervezeteket, a hozzájuk tartozást bűncselekménynek nyilvánítja és büntetni rendel bizonyos cselekményeket.

2. Különböző fogalom-meghatározások

a) A politikatudomány eredménye

Összegezve a politikatudományi álláspontokat leszögezhetjük, hogy „politikatudományi értelemben a terrorizmus egy olyan társadalmi jelenség, mely a szándékos és módszeres erőszak eszközül használatával olyan merényletek elkövetésére vállalkozik, illetve olyan merényletek elkövetésével fenyeget, melyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a terrorszervezetek társadalmi-politikai céljaikkal adekvát politikai döntések meghozatalához vezessen”.¹⁷¹

b) Nemzetközi jogi fogalom

Nemzetközi szinten az ENSZ megalakulása után az átfogó definiálás elmaradt, a nemzetközi közösség minden alkalommal csak bizonyos eszközcselekményekre reagált pl.: az ENSZ 2000.

¹⁷⁰ Charles Townshend: A terrorizmus. Magyar Világ Kiadó, Budapest 2003. 9. o.

¹⁷¹ Bartkó: i. m. 23. o.

február 25-én elfogadta a Terrorizmus pénzügyi támogatásának visszaszorításáról szóló New York-i Egyezményt¹⁷², 2005. szeptember 14-én a Nukleáris Terrorcselekmények Visszaszorításáról szóló New York-i Egyezményt¹⁷³. Bartkó Róbert az egyes nemzetközi egyezmények alapján a következő fogalmat alkotta: „a terrorizmus egy olyan, a nemzetközi békét és biztonságot sértő kriminalitás, mely az egyes nemzetközi egyezmények által meghatározott fegyveres köztörvényes bűncselekmények (személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó) elkövetése, vagy az azzal való közvetlen fenyegetés révén valamely állam, állami szerv, illetve nemzetközi szervezet, vagy a lakosság megfélemlítésére, illetve meghatározott politikai döntések előmozdítására, vagy megakadályozásukra törekszik”.¹⁷⁴

c) Európai Unió

Az Európai Unióban a terrorcselekmény fogalma már sokkal inkább egy komplex definíció, melyet a következő képpen határozhatunk meg: „olyan – önmagában kvázi bűncselekményként értékelhető – az integrációt veszélyeztető, tételesen felsorolt köztörvényes bűncselekmények halmaza, melyből bármely elkövetési alakzat önálló megvalósulása önálló terrorcselekménynek minősül, feltéve, hogy az elkövető(k) célja a lakosság megfélemlítése, vagy valamely állam, illetve nemzetközi szervezet jogellenes kényszerítése, vagy annak társadalmi-, gazdasági-, politikai rendjének destabilizálása”.¹⁷⁵

d) Kriminológiai megközelítés

---

¹⁷² Korinek László: Kriminológia. Magyar Közlöny Lap-és Könyvkiadó, Budapest 2010. Idézi: Bartkó: i.m. 36.o.

¹⁷³ Máramarosi Zoltán: A századvég terrorizmusának természetrajza. Rendészeti Szemle 1992/5. Idézi: Bartkó: i. m. 38. o.

¹⁷⁴ Bartkó: i. m. 39. o.

¹⁷⁵ Bartkó: i. m. 42. o.

„A terrorizmus eltérő eszmerendszerekből merítő, sajátos logikának engedelmeskedő, változatos formákat öltő módszeres erőszak-alkalmazás, vagy ezzel való fenyegetés, melynek célja politikai törekvések elérése azáltal, hogy az áldozatban, a nézőközönségben, az államban, a társadalomban megalkuvó magatartás alakuljon ki. A meghirdetett cél általában politikai, ideológiai, vallási, etnikai stb. tartalmú változás kikényszerítése, a cél elérésére alkalmazott cselekménysor. Az eszköz viszont jogi lényegét tekintve köztörvényes, erőszakos bűncselekmény”¹⁷⁶

III. A terrorizmus, a terrorizmus finanszírozása elleni harc

1. A terrorizmus elleni harc eszközei

Amióta megjelent a CNN-n az „*America's new war*” felirat, és főként miután az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozata „*a nemzetközi békét és biztonságot fenyegető cselekménynek*” minősítette az Amerikát ért terrortámadásokat, és elismerte az USA jogát „*az egyéni vagy kollektív*” önvédelemre, azóta nem lehet kétséges, hogy a terrorizmus elleni küzdelmet totális és komplex háborúnak kell tekinteni. Totális és komplex egyrészt a területi kiterjedés nehezen körülhatárolhatósága miatt és azért is, mert eszközeiben és módszereiben szakít a hagyományos hadviseléssel és egyszerre vet be rendészeti-adminisztratív-jogi, hírszerzési-titkosszolgálati, politikai-diplomáciai, gazdasági-pénzügyi, társadalompolitikai, katonai és kommunikációs eszközöket.¹⁷⁷

A 2001. szeptember 11-i terrortámadások után nyilvánvalóvá vált, hogy hatékonyabb nemzetközi együttműködésre lesz szükség. Ennek (is) köszönhetően egyre több nemzetközi szervezet vesz részt a terrorizmus elleni küzdelemben pl.: NATO, ENSZ, EU, INTERPOL,

¹⁷⁶ Kriminológia, Szakkriminológia (szerk. Gönczöl Katalin – Kerecsi Klára – Korinek László – Lévy Miklós). Complex Kiadó, Budapest 2006. 447. o.

¹⁷⁷ Tóth Péter: A terrorizmus elleni küzdelem, mint a háború új formája. In: Válaszok a terrorizmusra avagy van-e út az afganisztáni „vadászattól” a fenntartható globalizációig (szerk. Tóth Péter). SVKH-Chartapress, Budapest 2002. 59. o.

EUROPOL, Rendőrfőnökök Nemzetközi Szervezete (IACP), Nemzetközi Polgári Repülésügyi Szervezet, Vámigazgatások Világszervezete, Egyetemes Posta Unió, Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet, Délkelet-európai Együttműködési Kezdeményezés, Amerikai Államok Szervezete, Afrikai Egység Szervezet, illetve a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetség. A nemzetközi szervezeteken túl a terrorizmus elleni küzdelemben fontos szerepe van a nemzetközi egyezményeknek és az uniós jogszabályoknak is.

A terrorizmus elleni harcban az EU hét fő alapelvet követ: 1. a nemzetközi törekvéseket erősíteni kell a terrorizmus elleni harcban, 2. a terroristákat meg kell gátolni abban, hogy anyagi eszközökhöz hozzájussanak, 3. az EU kapacitását növelni kell a nyomozások és vádemelések terén, 4. védeni kell a nemzetközi szállítás biztonságát és az EU határait, 5. erősíteni kell a koordinációt a tagállamok között az olyan ügyletek megelőzésében, amelyeknek következményei terrorista támadások lehetnek, 6. fel kell ismerni azokat a tényezőket, amelyek a terroristák megerősödéséhez hozzájárulnak, 7. támogatni kell a harmadik világ országait a terrorizmus elleni hatékonyabb harcban¹⁷⁸

2. A terrorizmus finanszírozása elleni fellépés

a) A hatályos hazai szabályozáshoz vezető út

A terrorizmus finanszírozásának visszaszorításáról, New York-ban, az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 54. ülészakán, 1999. december 9-én elfogadott nemzetközi Egyezményben abból az elgondolásból indul ki, hogy a pénzmosás megelőzésére és megakadályozására hivatott bejelentési és azonosítási előírások rendszerére, rá lehet építeni a terrorizmus pénzügyi forrásainak gyengítése céljából meghirdetett küzdelmet.

Az Egyezmény 18. cikke kimondja, hogy a „Részes Államok együttműködnek a 2. cikkben meghatározott bűncselekmények megelőzésében minden lehetséges intézkedések

---

¹⁷⁸ *Dr.Kancsal Kitti*: Terrorizmus egykor és ma – avagy a büntetőjog eszközei a terrorizmus elleni harcban. http://ujbtk.hu/dr-kancsal-kitti-terrorizmus-egykor-es-ma-avagy-a-buntetojog-eszkozei-a-terrorizmus-elleni-harcban/#_ftn58 (2015. 06. 08.)

megtételeivel, többek között jogszabályaik szükség szerinti, arra irányuló módosításával, hogy területükön megelőzzék és elhárítsák az ilyen bűncselekmények területükön vagy területükön kívül történő elkövetését célzó előkészületeket, ideértve azokat az intézkedéseket, amelyek előírják pénzügyintézeteknek és pénzügyi műveletekkel foglalkozó más hivatást gyakorlóknak, hogy a rendelkezésre álló leghatékonyabb eljárásokat alkalmazzák szokásos vagy alkalmi ügyfeleik, továbbá azon ügyfeleik azonosítására, akiknek az érdekében számlát nyitnak, továbbá, hogy fordítsanak különös figyelmet a szokatlan vagy gyanús műveletekre, és jelentsék be a vélhetően bűnöző tevékenységből származó műveleteket”.¹⁷⁹

Az Egyezményben megfogalmazott irányelvvel összhangban a pénzmosásra vonatkozó rendelkezések a hazai szabályozásban is összekapcsolódnak a terrorizmus finanszírozására vonatkozó szabályozással, mely a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvényben (a továbbiakban: Pmt.) „ölt testet”.¹⁸⁰

b) Feljelentési kötelezettség

A terrorizmus finanszírozására utaló gyanús körülményeket a Pmt. szerint be kell jelenteni. A feljelentési kötelezettséget el kell határolni a bejelentési kötelezettségtől. A feljelentési kötelezettség mindenkire vonatkozik, aki hitelt érdemlő tudomást szerez arról, hogy terrorizmus finanszírozása van folyamatban. A kötelezettség bármely büntetőügyben eljáró hatóságnál teljesíthető, elmulasztása viszont büntettnek minősül.

Ezzel szemben a bejelentési kötelezettség csak meghatározott személyi kör munkájával összefüggésben merülhet fel pl.: tiltólistán szereplő személy nevében kezdeményeznek tranzakciót vagy arra vonatkozóan merül fel valamilyen adat, tény vagy körülmény, hogy pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés alanya Magyarországon a pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés hatálya alá eső pénzeszközökkel vagy gazdasági erőforrásokkal

---

¹⁷⁹Dr. Gál István László: Bejelentés vagy feljelentés? Penta Unió, Pécs 2013. 37. o

¹⁸⁰ 2007. évi CXXXVI. törvény a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról. http://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=A0700136.TV (2015. 06. 08.)

rendelkezik. Ezekben az esetekben a bejelentést a NAV Pénzmosás Elleni Információs Irodájának kell tenni. A kötelezettség elmulasztása vétség.

Az elhatárolásból jól látszik, hogy a bejelentési kötelezettséget nem csak akkor kell tenni, ha valaki hitelt érdemlő tudomást szerez, tehát a feljelentési kötelezettségnél elvárt a magasabb fokú ismeret vagy meggyőződés, míg a bejelentési kötelezettségnél ez nem szükséges.¹⁸¹

IV. A terrorizmus finanszírozása

1. A terrorizmus finanszírozásának fogalma

A terrorcselekmények végrehajtásához jelentős anyagi forrásokra van szükség, ami nem mindig áll elegendő mennyiségben a terroristák, terrorszervezetek rendelkezésére. Ha a saját tőke nem elegendő, akkor külső forrásokból kell előteremteni a hiányzó pénzt. Ha valaki ebben segíti őket, azaz terroristákat vagy terrorszervezeteket támogat, ezzel az egyébként bűnszerű jellegű magatartással 2003 óta önálló tettesi alapcselekményt valósít meg.¹⁸²

Az irányadó nemzetközi tendenciáknak köszönhetően az új Büntető Törvénykönyv már önálló bűncselekményként, *sui generis* tényállásban szabályozza a terrorizmus finanszírozását.¹⁸³ Ezzel Magyarország eleget tett azoknak a nemzetközi elvárásoknak, melyek kifogásolták, hogy, hazánk nem rendelte büntetni a terrorizmus finanszírozásának visszaszorítása érdekében azon anyagi eszközök szolgáltatását és gyűjtését, amelyeket olyan jogellenes szándékkal tesznek, hogy azzal, illetőleg abból az önálló terroristát bármely módon támogassák. Az Európa Tanács pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni szakértői

---

¹⁸¹ Gál István László: Új biztonságpolitikai kihívás a XXI. században: a terrorizmus finanszírozása. Szakmai Szemle 2012/1. sz. 10. o.

¹⁸² Dr. Gál István László: A terrorizmus finanszírozása. PTE Állam- és Jogtudományi Kar Gazdasági Büntetőjogi Kutatóintézete, Pécs 2010. 5. o.

¹⁸³ 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről

bizottságának jelentése kitért arra is, hogy Magyarországon a terrorista csoport napi tevékenysége finanszírozásának büntetendősége nem egyértelmű.¹⁸⁴

A hatályos magyar büntetőjogi szabályozásnak köszönhetően mindezek összhangba kerültek a terrorizmus finanszírozásának visszaszorításáról, New York-ban, az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 54. ülészakán, 1999. december 9-én elfogadott - a 2002. évi LIX. törvénnyel kihirdetett - nemzetközi Egyezményben megfogalmazottakkal.

2. A terrorizmus költségei

A terrorista támadások költségeit két oldalról vizsgálhatjuk: egyrészt a terroristák oldaláról (finanszírozási igény), másrészt a társadalom oldaláról (károk és áldozatok).

Ha a terroristák oldaláról szemléljük a költségeket, akkor a kategória a költségek további három nagy csoportjára bontható: műveleti költségek, adminisztratív költségek és a merénylők családtagjainak adott dotációk.¹⁸⁵

Meglepő, de a műveleti költségek összege szinte elenyésző az okozott károkhoz képest. A 2005. július 7-én Londont ért támadás során 38-an meghaltak, 700-an pedig megsebesültek, miközben a támadás teljes költsége mindössze 15.000 USD volt. Az egy emberáldozatot követelő támadást a terroristák képesek akár 100 USD-ből megvalósítani. A 2001. szeptember 11-i terrortámadás összköltsége 400-500.000 USD volt, ami nem tekinthető túl nagy összegnek, ha figyelembe vesszük, hogy a mérleg másik oldalán csaknem három ezer emberáldozat található.¹⁸⁶

Mindezek alapján a terrorizmus finanszírozása elleni harc értelmetlennek tűnhet, mert nem valószínű, hogy 100 USD megszerzéséhez bárkinek külső erőforrásokra lenne szüksége, de mint említettem a műveleti költségeken kívül a terrorista támadások kivitelezéséhez szükség van egyéb költségekre is, így a terroristáknak számolniuk kell az adminisztratív költségekkel és gyakran a merénylők családtagjainak adott támogatásokkal is.

---

¹⁸⁴ Dr. Gál: Bejelentés... 39. o.

¹⁸⁵ Dr. Kancsal: i. m.

¹⁸⁶ Dr. Gál: Bejelentés... 15. o.

A terrorszervezetek adminisztratív, működési költségei jóval meghaladják a műveleti költségeket¹⁸⁷, tehát hiába kivitelezhető a művelet elenyésző összegekből, ha nem állnának a terrorszervezet rendelkezésére elegendő anyagi források, képtelenek lennének fenntartani saját magukat és elsorvadnának mielőtt elérhetnének a terrorcselekmény kivitelezésének fázisába.

Hiába tehát a műveleti költségek alacsony összege, egy terrorszervezet fenntartásához tetemes anyagi tőkére van szükség, ezért a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem nem csak hogy nem értelmetlen, hanem a terrorizmus elleni harc egyik nélkülözhetetlen eleme is.

3. A terrorizmus finanszírozásának forrásai

a) Törvényes üzleti tevékenység

A törvényes üzleti tevékenység egyre fontosabb szerepet játszik a terrorizmus finanszírozásában. Tendenciává vált, hogy az egyes terrorista sejtek tagjai – ún. alvó ügynökei - törvényes üzleti tevékenységet is végeznek, melyből gyakran nemcsak a saját megélhetésüket tudják fedezni, hanem néhány év alatt össze is tudják gyűjteni a terrortámadás kivitelezéséhez szükséges összeget. A szakirodalom ezt a jelenséget nevezi a terrorizmus finanszírozásának privatizációjának.¹⁸⁸

A terrorizmus finanszírozásában egyre nagyobb szerepe van a legális forrásoknak. Oszama bin Laden például Szudánban 30 céget alapított 1991-1996 között, melyeknek összesen 3000 alkalmazottja volt. A tendenciát látszik igazolni az is, hogy 2011. szeptember 11. előtt becslések szerint 500 milliárd dollár állhatott a terrorszervezetek rendelkezésére az egész világra kivetítve, mely pénztömeg forrása harmadrészen legális üzleti tevékenység volt.¹⁸⁹

---

¹⁸⁷ Pl.: az al-Kaida a bevételeinek 10%-át költi műveleti költségekre, 90%-ot a szervezet adminisztratív és működési költségeire fordít.

¹⁸⁸ *Bartók*: i. m. 189. o.

¹⁸⁹ *Dr. Gál*: Bejelentés... 17. o.

A terrorszervezetek módszerei között szerepel a szabályosan működő fedőcégek alkalmazása is a legális és az illegális bevételek összemosására.¹⁹⁰ Az ezek elleni küzdelem bár nem könnyű, korántsem tűnik olyan reménytelennek, mint a pusztán törvényes üzleti tevékenységből származó jövedelmekkel szembeni harc.

b) Adományok

A terrorszervezetek legálisan működő alapítványoktól, illetve egyéb non-profit szervezettől is gyűjtenek anyagi javakat, ilyen – jellemzően terrorista csoportokhoz közeli személyek által alapított szervezetekben tagsági díjakat szednek, különféle kiadványokat szerkesztenek, rendezvényeket szerveznek.

A terroristákat támogathatják magánszemélyek is. Erre példaként hozható fel egy magyarországi jogeset: 2003. április 25-én a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

kiutasított egy szír származású orvost Magyarországról. A pécsi klinika intenzív osztályán dolgozó orvos 105 ezer forintot utalt a Hamasz egyik fedőszervezetének. Állítólag nem tudta, hogy az egyik libanoni televízióban látott felhívás és az ott közölt számlaszám egy terrorista szervezeté volt. Büntetőeljárás nem indult ellene, mert az elkövetés idején hatályos magyar jogszabályok ezt nem tették lehetővé.¹⁹¹

c) Bűncselekmények elkövetése

---

¹⁹⁰ *Bartkó*: i. m. 189. o.

¹⁹¹ *Gál*: Új biztonságpolitikai...11. o.

2011. szeptember 11. előtt becslések szerint 500 milliárd dollár állhatott a terrorszervezetek rendelkezésére az egész világra kivetítve, mely pénztömeg forrása a törvényes üzleti tevékenység mellett, kétharmad részben bűncselekményekből és egyéb illegális tevékenységekből származott, például pénzmosásból.¹⁹² A bevételek legnagyobb hányada egy bűncselekményből, a kábítószer kereskedelemből származott.

A kábítószerrel való kereskedés a gyakorlatban általában az utcákon bonyolódik le, ezért a feltűnéskeltés elkerülése végett próbálják minél gyorsabban kivitelezni az akciót, amihez nélkülözhetetlen, hogy a vevők pontosan annyit fizessenek, amennyi az átadott áru értéke. Ez azonban azt is jelenti, hogy a kereskedőkhöz nagy számban kerülnek kis címletű pénzek. Ha például 50 kg heroinért 10 dollárosokkal fizetnek, akkor 500 kg tömegű papírpénz fog az eladó tulajdonába kerülni, amit még a terroristáknak sem tanácsos a pincében tárolni. És nem is szokták, hiszen a pénzre gyakran nem abban az országban van szüksége a terrorszervezetnek, amelyikben ahhoz hozzájutott. Ilyen mennyiségű pénzt hagyományos tömegközlekedési eszközökön feltűnés nélkül szállítani viszont szinte lehetetlen, ezért a terroristák kénytelenek igénybe venni a banki szolgáltatásokat. Ezt látszik alátámasztani az a tény is, hogy a 9/11-ei terrortámadások alkalmával 300.000 USD banki átutalások formájában érkezett.¹⁹³

A „piszkos pénzt” azonban – főleg, ha ilyen nagy mennyiségekben áll rendelkezésre – a terroristák nem mindig használhatják fel azonnal, hacsak nem szeretnék feltűnést kelteni.

Azt előbb tisztára kell mosniuk. A pénzmosás szükségszerű következménye majdnem minden jövedelmező bűncselekménynek. A pénzmosás lényege, hogy a bűncselekményből származó pénzből a pénzmosásnak köszönhetően legális, vagy legalábbis annak látszó pénz keletkezik, ami visszakerülhet ahhoz az egyénhez, akitől származott. A pénzmosásnak számtalan technikája ismert, melyek közül egyet, a pénzmosás legfőbb eszközének tartott offshore céget szeretném bemutatni.

V. A terrorizmus finanszírozása offshore-ok segítségével

---

¹⁹² Dr. Gál: Bejelentés...16. o.

¹⁹³ Brother: i. m. 510. o.

1. Az offshore lényege

Az offshore szó úgynevezett területen, „parton kívüli” kívüli tevékenységre, illetve speciális vállalkozási formára utal. Az ilyen társaságok a bejegyzés szerinti országban nem végeznek gazdasági tevékenységet, többnyire a kettős adóztatás kizárásáról szóló egyezmények sajátos alkalmazásával segítik a társasági adókulcsban rejlő különbségek kihasználását, az adók mérséklését. Olyan országokban hozzák létre őket, ahol nem, vagy csak csekély mértékben kell adót fizetni. A köznyelv gyakran használja az adóparadicsom kifejezést az offshore szinonimájaként.¹⁹⁴

Világszerte száznál is több adóparadicsomnak nevezhető terület kínál adómentességet, kedvezőbb adófizetési lehetőségeket, anonim bankszámlákat, hatósági betekintéstől mentes működési feltételeket.¹⁹⁵ Ilyen terület például Delaware, a Bahamák, Panama, a Virgin-szigetek, a Fülöp-szigetek, a Kajmán-szigetek, Tajvan, de Európából is minden nehézség nélkül lehet példákat sorolni: Svájc, Írország, Liechtenstein, Dánia, Hollandia...

A Kajmán-szigetek az 1960-as években a „gazdasági elhalás” szélén állt. Ma az életszínvonal itt a legmagasabb a karibi térségben, sőt az egy főre jutó GDP magasabb, mint az USA-ban.

Gyakorlatilag nincs munkanélküliség.¹⁹⁶ Minek köszönhető mindez? Természetesen az adóparadicsomi státusznak és a szigeten bejegyzett offshore cégek rendkívül magas számának (még a Coca-Colának is van offshore cége itt). Barack Obama 2008-ban a Kajmán-szigetekkel példálózott az adóelkerülésről: „Van egy épület a Kajmán-szigeteken, amely több mint 12.000 irodaépületnek ad otthont. Ez vagy a legnagyobb épület a világon, vagy a legnagyobb adócsalás, és azt hiszem, tudjuk melyik a kettő közül.”¹⁹⁷

De mi a probléma mindezzel? Nem mintha mindez, vagyis az offshore ügyletek elsődleges célja – a magasnak minősített közterhek megkerülése – már önmagában nem lenne

---

¹⁹⁴ Pitti Zoltán: Az offshore típusú vállalkozások a nemzetközi gyakorlatban és a hazai gazdasági környezetben. Európai tükrő 2002/84. sz. 50.o.

¹⁹⁵ Strén Bertalan: Adóparadicsomok. Totem Plusz Könyvkiadó, Budapest 2001. 9. o.

¹⁹⁶ William Brittain-Catlin: Offshore – The Dark Side of the Global Economy. Farrar, Straus and Giroux, New York 2005. 8. o.

¹⁹⁷ Offshore Apocalypse – The Collapse of the Tax Haven Industry- What Does the Future Hold? An Oracle, 2012. 141. o.

elég nagy probléma, hiszen az offshore ügyletek súlyosan veszélyeztetik a tőkeáramlás elszenvedő országok nemzeti érdekeit, de mindezeneken felül az offshore technika az adókikerülés mellett lehetőséget kínál a felhalmozott források látóköréből való kivonására, illetve anonim ügyletek lebonyolítására is.¹⁹⁸

És el is jutottunk odáig, hogy hogyan lehetnek az offshore cégek a pénzmosás legfőbb eszközei. A rendszerben nomineeket (mint offshore cégek vezetőit és tulajdonosait), több bankszámlát, elektronikus utalást és természetesen adóparadicsomokat használnak, és mindezt azért, hogy a hatóságok ne tudják felfedezni a bűncselekményekből származó vagyont.¹⁹⁹ A „piszkos pénzeiket” tisztára mosni vágyók helyzetét jelentősen megkönnyíti, hogy az offshore vállalkozásokat csalogatók, illetve a befektetőknek otthont kínáló alapvetően közömbösek az ügylet mögöttes jelenségei iránt, lényeg, hogy érkezzon a pótlólagos tőke. Ennek érdekében az adóparadicsomokban magas szintű titoktartási szabályok vannak érvényben: egyrészt névtelenül, bemutatóra szóló részvényekkel is lehet offshore céget alapítani ezeken a területeken, másrészt a cégalapítással ügyvédet szoktak megbízni, így ott van az ügyvédi titoktartás is.²⁰⁰ Az anonimitás, az eredeti tulajdonosok kiderítésének lehetetlensége pedig egyértelműen kedvez a piszkos pénzeiket tisztára mosni igyekvő terrorszervezeteknek.

Nézzünk egy példát, hogyan is működhet a pénzmosás offshore-ok segítségével: a piszkos pénzt egy offshore bankban letétként helyezik el, ez a bank kezességet vállal egy másik bank felé, amely egy nagy tekintélyű, megkérdőjelezhetetlen üzleti tisztességgel, bonitással rendelkező pénzintézet. Ezután ezt a bankot a bűnszervezet által megbízott ügyvéd megkeresi egy kölcsönkérelemmel, majd a kölcsönt ingatlanok vásárlására használják fel. Mivel a kölcsön visszafizetésére nem kerül sor, az offshore banktól a letétbe helyezett piszkos pénzt a kölcsönt nyújtó bank lehívja. Így a piszkos pénz a bankrendszeren keresztül bekerül a legális gazdaságba, a bűnszervezet tagjai pedig az ingatlanok értékesítésével szintén legális jövedelemhez jutnak.²⁰¹

A „holland-szendvics”-nek is nevezett módszernek egy másik változata az, hogy a pénzmosó egy saját maga által, egy adóparadicsomban alapított banktól vesz fel kölcsönt, azaz

---

¹⁹⁸ Pitti: i. m. 53. o.

¹⁹⁹ Brother: i. m. 78. o.

²⁰⁰ Gál: Bejelentés...156. o.

²⁰¹ Molnár Csaba: Néhány gondolat a pénzmosásról. ORFK Tájékoztató 1999/2. sz. 7. o. Idézi: Gál: Bejelentés...154. o.

önmagát hitelezi. Ez a változat gyanúsabb lehet, ugyanakkor előnye, hogy megmarad a kamat.²⁰²

További példák: az utóbbi években jelentősen megnövekedett a szerencsejáték oldalak száma az interneten. Ezek közül a virtuális kaszinók közül sokat offshore helyszínen szerveznek és működtetnek, ahol az üzemeltetők biztonságban érzik magukat az állami beavatkozástól és az adóparadicsomi székhelyű bankok által kiadott hitelkártyák használata is kedvelt módszer.²⁰³

2. A terrorizmus finanszírozása és az offshore-ok kapcsolata

Ha valaki számára mindezek alapján az offshore cégek és a terrorizmus finanszírozása közti kapcsolat még mindig nem lenne nyilvánvaló, akkor a most következők minden bizonnyal őt is meg fogják győzni.

Az offshore ügyletekkel szembeni fellépést kezdetben az erőforrásvesztő országok sürgették a leginkább, majd az 1990-es évek pénzügyi megrázkódtatásainak köszönhetően egyre több nemzetközi szervezet is akciót indított az átláthatatlan pénzáramlások és az adómegkerülő befektetések korlátozására. De ami a legjelentősebb változást hozta az államok hozzáállásában, az a 2001. szeptember 11-ei terrortámadásnak volt köszönhető. Ezt követően az USA is felülvizsgálta korábbi álláspontját és az egyik legfőbb támogatója lett a tőkeáramlás szabályozott keretek között tartását szolgáló kezdeményezéseknek.²⁰⁴ A 2001. szeptember 11-ei merényleteket követően a nemzetközi szervezetek mindenképpen átlátható és ellenőrizhető vagyonként akarták látni az offshore-ban lévő ezermilliárdokat²⁰⁵ csakúgy, mint a G20-at alkotó országok.

A 2001. szeptemberi merényletek egy olyan szemléletváltást eredményeztek, amelynek köszönhetően ma már lehetőség van az offshore cégek elleni egyre hatékonyabb fellépésre.

---

²⁰² *Kemenes Csaba*: A pénzmosás technikai és a jogalkalmazás hazai tapasztalatai. *Belügyi Szemle* 2001/4-5. sz. 47. o. Idézi: *Gál*: Bejelentés...155. o.

²⁰³ *Brother*: i. m. 73. o.

²⁰⁴ *Pitti*: i. m. 49. o.

²⁰⁵ Az OECD 2007. évi becslése szerint az offshore számlákon tartott összeg 5000 és 7000 milliárd dollár közé tehető.

Ennek ellenére még mindig találni olyan társaságokat, internetes oldalakat, melyek offshore cégek alapítására buzdítják a „gyanútlan” érdeklődőket felsorakoztatva azok megannyi előnyeit, csak éppen a hátrányokról, az időközben beállt változásokról „felejtnek el” tájékoztatást adni.²⁰⁶ És természetesen az adóparadicsomok sem verik nagy dobra, hogy ma már több száz egyezmény teszi lehetetlenné a titoktartás betartását, ennek ellenére be kell látni, hogy a 2000-es évek trendje mára „kiment a divatból” és az offshore világ leáldozóban van.²⁰⁷

3. Az offshore-ok elleni fellépés a jog eszközeivel

A G20 nem hivatalos fórum, mely a globális gazdasági stabilitással kapcsolatos kulcsfontosságú kérdésekben folytatott nyílt és előremutató vitát segíti elő a fejlett és a feltörekvő országok között.²⁰⁸

A G20-ak szándékát a következő nemzetközi szervezetek igyekeznek érvényre juttatni: Word Bank, OECD, FATF, EU, Moneyval, FINCEN, IMF, Egmont Group, APG, CFATF, EAG, ESAAMLG, GIABA, GAFISUD, MENAFATF, OFAC, Wolfsberg Group, Global Financial Integrity, Tax Justice Network, Christian Aid és a Global Witness.²⁰⁹

Az offshore-ok megszüntetése érdekében a világ vezető hatalmainak – melyek előbb G7, majd G8, ma pedig G20-akként ismertek - tanácskozásai az utóbbi években kivétel nélkül deklarációkkal végződtek. A 2001-es évek óta az egyezmények száma pedig folyamatosan növekszik. Míg az elmúlt évtized korábbi éveiben csak egy-két információcsere-egyezmény született a világ országai között, ez 2009-ben 195-re ugrott. A kettős adóegyezményekkel számítva pedig ez a szám korábban évi 40 körül mozgott, míg 2009-ben közel 800-at írtak alá.

---

²⁰⁶ Pl.: <http://www.offshore-online.net/Mi+az+az+offshore+ceg.htm> (2015. 06. 11.)

²⁰⁷ *Jakubász Tamás*: Véget ért az offshore cégek aranykora. http://mno.hu/magyar_nemzet_gazdasagi_hirei/veget-ert-az-offshore-cegek-aranykora-1254199 (2015. 06. 11.)

²⁰⁸ http://ec.europa.eu/economy_finance/international/forums/index_hu.htm (2015. 06. 11.)

²⁰⁹ *Brother*: i. m. 120. o.

a) OECD, FATF

1998-ban indította el az OECD a káros adóverseny elleni kampányát, amely tartalmazza az adóparadicsomok kritériumait is. 2000-ben az általa létrehozott „feketelista” már harmincöt alacsony adózású országot tartalmazott (adóparadicsomként feltüntetve). 2005-ig adta meg ezeknek az országoknak a lehetőséget arra, hogy megszüntessék az OECD által meghatározott károsnak vélt feltételeket. Az OECD standard – mely az információcsere akadálytalan áramlására vonatkozik - elfogadása, alkalmazása irányába 2009. április óta tizenegy állam tett lépéseket, majd 2009. szeptember 9-én kiadott riport értelmében mindegyik adóparadicsomnak minősített állam elfogadta az OECD által létrehozott standardot. Ez lényegében az jelenti, hogy teljes körű információcserét biztosítanak egymásnak az államok.²¹⁰

Mindezek hatására a banktitok korábbi fellegvárának tartott Svájc, majd Liechtenstein és Ausztria is térdre kényszerült az USA/OECD/G20 előtt, melyek eddig kiskaput kínáltak az EU-s bankszámla-tulajdonosoknak azzal, hogy offshore cég mögé bújva nyitottak számlát, mivel így nincs kamatadó-levonás, és a számlán aláíró magánszemély adatait sem küldték el az országnak. Ez a rejtőzködés most megszűnt.

Svájc, Ausztria és Luxemburg a nemzetközi nyomás miatt rákényszerült, hogy ne csak adócsalás ügyében legyenek hajlandók együttműködni a külföldi kormányokkal, hanem adóelkerülés gyanúja esetén is.²¹¹

A banktitok kapcsán a legismertebb magyar vonatkozású ügy a Kulcsár-féle brókerbotrány. A hatóságok a szereplők offshore cégeinek bankszámladatairól minden információt megkaptak többek között a svájci és osztrák bankoktól.

Az általam korábban már említett Ugland Hous-ban – ahol 12.000 cég volt bejegyezve – mindössze 241 ember dolgozott. A nemzetközi nyomásnak köszönhetően, a helyzet tarthatatlanságát érezve a neves merevlemezzgyártó Seagate értesítette az amerikai hatóságot,

---

²¹⁰ Moravec Klára: Adóverseny a világgazdaságban – Az adóparadicsomok fenntarthatósága és működtetése. http://elib.kkf.hu/edip/D_15620.pdf (2015. 06. 12.)

²¹¹ Brother: i. m. 121. o

hogy kajmán-szigeteki nulla adós főhadiszállását átköltözteti Írországba, ahol 12,5% a társasági adó és ma már nem gyanús mosodás helyszín.

Ciprusnak mára a FATF²¹² mind a 40+9 pénzmosás ellenes ajánlását alkalmaznia kell ugyanúgy, mint bármely más országnak

b) Wolfsberg Group

Komoly bankok már évek óta nem nyitnak offshore cégnek számlát, mert tudják, hogy szinte csak pénzmosás folyik velük. A pénzmosásban a komolyabb bankok még levelező bankként sem akarnak részt venni, mert számukra nem megfelelő például egy balkáni bank ügyfél átvilágítási rendszere ahhoz, hogy egy offshore céges ügyfélről annyi információval rendelkezessen, amely révén nagy biztonsággal kizárható, hogy nem pénzmosás eszköze az offshore. Ezért van az, hogy ezek a nagy bankok nem engedik át rendszerükön egy ciprusi vagy akár magyar bank Seychelle-szigeteki, brit Virgin-szigeteki stb. offshore céges átutalását. Ennek a gyakorlatnak a meghonosítása a Wolfsberg Group nevéhez köthető, mely gyakorlat alkalmazása egyre inkább kötelező a bankokra.

A Wolfsberg Group – más pénzügyi szervezetekkel karöltve – 2009. november 21-től bevezette a nemzetközi átutalásoknál a „Cover Payments” elnevezésű szöveges üzenetküldési módszert a SWIFT, a CHIPS és egyéb fizetési rendszerekben, melynek köszönhetően minden részes intézmény birtokába jut a teljes információnak. Ezek közül a SWIFT az a rendszer, amelynek lehallgatásáról az amerikaiak gondoskodtak a terrorizmus finanszírozására szánt pénzek lefűlése érdekében. Ezen a fizetési rendszeren keresztül naponta 15-20 millió üzenetváltás történik a világ 8000 pénzügyi szolgáltatója között.²¹³

---

²¹² A Pénzügyi Akciócsoportot (Financial Action Task Force – FATF) a legfejlettebb államok G7 csoportja 1989-ben hívta életre azzal a céllal, hogy elősegítse a nemzetközi fellépést a pénzmosás megelőzése és megakadályozása terén. A FATF határozza meg a pénzmosás és terrorizmus-finanszírozás elleni nemzetközi küzdelem stratégiáját és főbb elemeit.

²¹³ *Brother*: i. m. 536. o

c) *Egmont Group*

Valószínűleg a Wolfsberg Groupnál is nagyobb jelentőséggel bír a Financial Intelligence Unit (FIU) alapítója, az Egmont Group. Szinte a világ minden részén rendelkeznek helyi FIU-val, beleértve az összes adóparadicsomot is, melyekkel az adóparadicsomok nem büszkélkedhetnek, de más választásuk nem igazán volt, mert ha nem hozták volna létre ezeket az egységeket és nem vezették volna be saját jogrendszerükbe a pénzmosás ellenes jogszabályokat, akkor pénzügyi retorziókra számíthattak volna, például a nemzetközi levelező banki rendszerből kizárták volna őket. Így kénytelenek voltak elfogadni a FATF 40+9 ajánlását, és jogrendszerükbe beépítették a pénzmosás ellenes szabályozást.²¹⁴

A nemzetközi szervezetek tevékenységének köszönhetően az országoknak olykor egyéb eszközök is a rendelkezésükre állnak, annak érdekében, hogy felszámolhassák az adóparadicsomokat és véget vethessenek az offshore világnak. A Kajmán-szigetek például államcsőddel fenyegető helyzetbe került, mert London nem engedte, hogy a karib-tengeri brit koronagyarmat felvegyen 344 millió dollárnyi hitelt, mondván, ha másképp nem megy emeljen adót, vagy adja fel offshore státusát, és a világ más részeihez hasonlóan térjen át a közvetlen adózásra.²¹⁵ Panama pedig az USA-val 2002-ben kötött információcsere-egyezményt próbálta meg sabotálni, de elvárta volna, hogy a két ország közötti szabadkereskedelmi egyezmény életbe lépjen.

d) *A magyarországi FIU*

A Financial Intelligence Unit természetesen Magyarországon is rendelkezik helyi FIU-val. A pénzügyi információs egységként működő hatóság feladatait a Vám és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága látja el. A pénzügyi információs egységként működő hatóság nem

---

²¹⁴ *Brother*: i. m. 536. o

²¹⁵ Válaszút előtt a Kajmán-szigetek <http://hvg.hu/hvgfriss/2009.41/200941-VALASZUT-ELOTT-A-KAJMANSZIGETEK-Adozoparadi> (2009. 04. 01) Idézi: *Brother*: i. m. 125. o

nyomozati feladatait pedig a Vám és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága Pénzügyi Információs Osztálya látja el (PIO).²¹⁶

A szolgáltatóknak a szokásos üzleti tevékenysége során tudomására jutott információk, adatok alapján kell a pénzmosásra vagy a terrorizmus finanszírozására utaló adat, tény, körülmény tekintetében a Pmt-ben előírt bejelentési kötelezettséget teljesíteni. A szolgáltatók az adatok összefüggése alapján, a körülmények mérlegelésével kötelesek eldönteni, hogy az adott ügylet utalhat-e pénzmosásra, vagy a terrorizmus finanszírozására.

A 2010. január 1-től 2010. június 30-ig terjedő időszakban 3 600 db pénzmosás és terrorizmus finanszírozása, valamint pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések tárgyában a szolgáltatók által tett bejelentést és egyéb adatszolgáltatást fogadott a PIO. Az egyéb adatszolgáltatás alatt a külföldi FIU-tól érkező megkeresést is érteni kell. A terrorizmus finanszírozásának tárgyában a Pmt. alapján 1 db bejelentés érkezett a szolgáltatóktól. A 2010 első félévében a PIO részéről 121 esetben került sor a külföldi FIU-val történő információcserére.²¹⁷

Mindezek az adatok is azt bizonyítják, hogy a nemzetközi szervezetek, illetve az adóparadicsomokkal, offshore cégekkel szemben fellépni kívánó országok erőfeszítései nem rekedtek meg elvi szinten, az egyezményekben fellelhető törekvések sikeresen kerültek a gyakorlatba is átültetni, ami egy hatékony fellépést tesz lehetővé nemzetközi szinten.

VI. Összegzés

Munkám során azt tűztem ki célul, hogy bemutassam a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem jelentőségét a terrorizmus elleni harcban, ezen belül is az adóparadicsomok és az offshore világ felszámolására irányuló törekvések sikerességét, melyek jelentősége a témánk szempontjából mint láttuk abban áll, hogy ennek köszönhetően sikerül a terrorszervezeteket elválasztani a pénzmosásból származó bevételeik jelentős részétől. Mivel a terrorcselekmények

---

²¹⁶ Dr. Garajszki Zoltán: A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló Belső Szabályzat. Magyar Könyvvizsgálói Kamara Oktatási Központ, Budapest 2008. 6. o.

²¹⁷ Vám és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága Pénzügyi Információs Osztály: Féléves Tájékoztató. http://www.nav.gov.hu/data/cms357156/Feleves_tajekoztato_2010..pdf (2015. 06. 12.)

kivitelezéséhez szükséges összegek nagyságát egy bizonyos szintnél tovább már nem fogják tudni tovább csökkenteni a terrorszervezetek, így kénytelenek lesznek kockázatosabb megoldásokat is felvállalni annak érdekében, hogy az offshore-ok elleni hatékony fellépés miatt jelentkező hiányukat pótolják. Ezáltal az idő előtti lebukás esélye megnövekedhet, illetve a hatóságok munkája is könnyebbé válhat.

Az offshore-ok elleni fellépés szándéka már az 1990-es évek végén manifesztálódott egyezmények, programok formájában. Ennek ellenére kézzel fogható eredményeket javarészt csak a 2010-es évekre tudtak felmutatni az országok annak ellenére, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben rendkívül fontos lenne a gyors reagálás, illetve az, hogy a jogalkotásnak ne csak elvi szinten legyenek eredményei, hanem a jogszabályokat, egyezményeket minél előbb lehessen alkalmazni a gyakorlatban is. Ehhez azonban az egyes országoknak is hajlandóságot kell mutatni a gyakorlatban való alkalmazhatóság feltételeinek megteremtése iránt, aminek a bekövetkezéséhez nem szabad, hogy még egyszer egy 2001. szeptember 11-ei eseményhez hasonló volumenű tragédia szolgáltasson alapot. A terrorizmus elleni küzdelem az egész világ közös ügye kell, hogy legyen és fel kell ismerni, hogy a hatékonyság érdekében néha mindenkinek le kell mondani kiváltságokról, előnyökről és lehetőleg még az előtt, mielőtt túl késő lenne.